

alene staar for det ærede Medlems egen Regning, da det ærede Medlem staar som Ordfører for det største Parti her i Salen.

Dernæst vil jeg udtale min Glæde over den urbane Tone, som har præget Forhandlingen baade i Gaar og i Dag; det turde være et godt Varsel om, at vi nu gaa ind i roligere og mere beherskede Tilstande, hvor man lidenskabsløst og menneskeligt kan tale til hinanden og forhandle med hinanden ogsaa om Ting, hvorom man er uenig. Ministeriet skal yde sit gode Bidrag til, at den gode Tone, som allerede er anslaaet her, skal kunne fortsættes i de kommende Dage.

Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem havde ønsket, at jeg som Konseilspræsident havde indledet Forhandlingen her i Gaar. Det glæder mig selvfølgelig, at det ærede Medlem har længtes efter at høre mig; vi have jo saa tidt skiftet Hug med hinanden, og jeg haaber, at vi ogsaa i Fremtiden med Interesse skulle kunne høre paa hinanden. Naar jeg ikke har kunnet føje det ærede Medlem i hans Ønske om at begynde Forhandlingen i Gaar med en storpolitisk Tale, ligger det for det første i, at jeg ansaa det for overflødig, thi allerede samme Dag, som det nuværende Ministerium blev udnævnt, havde jeg Lejlighed til for en Forsamling paa flere hundrede Mennesker fra Landets forskellige Egne at fremsætte Ministeriets Program. Den Tale blev refereret i alle Landets Blade, og da det ærede Medlem læser Aviser, kan han ikke være ukendt med, hvad jeg der sagde. Det ærede Medlem røbede jo ogsaa ved en Bemærkning, at han kendte mit Foredrag, idet han sagde, at jeg havde udtalt, at jeg ikke vilde gaa alene. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem vil det; jeg antager, at naar det ærede Medlem taler, staar han i saa nøje Kontakt som muligt med det Parti, hvis Talsmand han er. Saaledes er det vel ogsaa naturligt, at jeg som Minister staar i saa nøje Forstaaelse som muligt med det Parti, jeg repræsenterer.

Endvidere har jeg ved flere Møder ude i Landet i Løbet af Sommeren haft Lejlighed til at udtale mig om forskellige Spørgsmaal, saa jeg antog ikke, man kunde være i Tvivl om mit Standpunkt. For øvrigt skal jeg henvise det ærede Medlem til, at da vi i 1901 fik Systemskiftet, gik det til paa lignende Maade. Den daværende Konseilspræsident, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), holdt sin Programtale ved et

Møde, og da Forhandlingen begyndte i dette Ting, var han ikke den første, som tog Ordet.

Men dernæst kan man ogsaa lære noget af sine Modstandere, i alt Fald kan man altid lære, hvordan man *ikke* skal bære sig ad. Jeg mindes, hvorledes min højtærede Forgænger fra denne Plads holdt en storpolitisk Tale, talte i mange og store Ord om det sidste Hold af Mænd, og mange andre kønne Vendinger brugte han, men inden et halvt Aar var omme, saa jeg til min Forbavselse, at Vælgerne havde taget Grundlaget bort for den Mand, som holdt denne store Tale, og, belært af Erfaringen, har jeg derfor ønsket at begynde paa det jævne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) dvælede ved Valget den 20. Maj d. A., og det kan jeg saa godt forstaa, for dette Valg skabte jo et Omslag i dansk Politik. Det var ikke med Glæde, det ærede Medlem fremdrog Mindet om Valgdagen den 20. Maj, og det kan jeg ogsaa saa godt forstaa, for det blev ikke Sejr for det ærede Medlem og hans allierede. Vel trøstede det ærede Medlem sig med, at de ikke tabte noget Mandat, men naar to Hære alliere sig for at gaa i Slag, gaar jeg ud fra, at de gøre det for at vinde og ikke for at opretholde status quo.

Men der var særlig to Ting ved Valget den 20. Maj, som det ærede Medlem ikke syntes om. Han syntes ikke om, at Venstre havde stemt paa Højremænd og Højremænd paa Venstre, det syntes han i høj Grad at maatte anke over. Det ærede Medlem ved, hvorledes Situationen laa forud for dette Valg. To Partier her i Salen havde indgaaet en Alliance med hinanden om at erobre Landet, om at erobre Flertallet af Valgkredsene for at kunne fortsætte det Regimente, som da var begyndt. Det ærede Medlem kan heller ikke have glemt en Tale, som han holdt, og som er værd at mindes. Han udtrykte sig saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Ord, som findes i Folketingstidende for 3. November 1909, Sp. 228: „De politiske Partier her i Danmark kunne som i andre Lande egentlig deles i to Dele: Socialdemokratiet paa den ene Side og paa den anden Side alle de andre“. Se, naar det ærede Medlem gør den Deling, maa han ikke undre sig over, at alle, som staa paa den anden Side af Kløften, under en Situation som den, der da forelaa, sluttede sig sammen for at værgе sig imod de An-